

Text

```
{% include metadata %} {% for creator in creators %}{{creator.firstName}}
{{creator.lastName}}{% if forloop.last == true %}{% else %}, {% en-
dif %}{% endfor %} {{title}} {{subtitle}} {{work.date|date: '%Y'}}
{{work.publisher.name}} {{work.status}} – {{ work.version}}
```

Itaque tum Scaevola cum in eam ipsam mentionem incidisset, exposuit nobis sermonem Laeli de amicitia habitum ab illo secum et cum altero genero, C. Fannio Marci filio, paucis diebus post mortem Africani. Eius disputationis sententias memoriae mandavi, quas hoc libro exposui arbitrato meo; quasi enim ipsos induxi loquentes, ne 'inquam' et 'inquit' saepius interponeretur, atque ut tamquam a praesentibus coram haberi sermo videretur.

Quare hoc quidem praeceptum, cuiuscumque est {% cite arribes _conception_2014 %}, ad tollendam amicitiam valet; illud potius praecipendum fuit, ut eam diligentiam adhiberemus in amicitiiis comparandis, ut ne quando amare inciperemus eum, quem aliquando odisse possemus. Quin etiam si minus felices in diligendo fuisset, ferendum id Scipio potius quam inimicitiarum tempus cogitandum putabat.

Haec igitur Epicuri non probo, inquam. De cetero vellem equidem aut ipse doctrinis fuisset instructor est enim, quod tibi ita videri necesse est, non satis politus iis artibus, quas qui tenent, eruditi appellantur aut ne deterruisset alios a studiis. quamquam te quidem video minime esse deterritum.

Factis mihi censuerim petenda

Ergo ego senator inimicus, si ita vultis, homini, amicus esse, sicut semper fui, rei publicae. Homines enim eruditos et sobrios ut infaustos et inutiles vitant, eo quoque accedente quod eorum. Et quia Montius inter dilancinantium manus spiritum efflaturus Epigonum et Eusebium nec proficiat.

{:#example-id}

Sed fruatur sane hoc solacio atque hanc insignem ignominiam, quoniam uni praeter se inusta sunt.

Fuerit toto in consulatu sine provincia, cui fuerit, antequam designatus est, decreta provincia.

Qui cum venisset ob haec festinatis itineribus Antiochiam, praestricis palatii ianuis, contemnit.

{% cite renou-attwell_i_2017 %}

Ciliciam vero, quae Cydno amni exultat, Tarsus nobilitat, urbs perspicabilis hanc condidisse

Raptim igitur properantes ut motus sui rumores celeritate nimia praevenirent, vigore corporum

v Sed quid est quod in hac causa maxime homines admirentur et reprehendant meum consilium, cum ego idem antea multa decreverim, que magis ad hominis dignitatem quam ad rei publicae necessitatem pertinerent? Supplicationem quindecim dierum decrevi sententia mea. Rei publicae satis erat tot dierum quot C. Mario ; dis immortalibus non erat exigua eadem gratulatio quae ex maximis bellis. Ergo ille cumulus dierum hominis est dignitati tributus.

Utque aegrum corpus quassari etiam levibus solet offensis, ita animus eius angustus et tener, quicquid increpisset, ad salutis suae dispendium existimans factum aut cogitatum, insontium caedibus fecit victoriam luctuosam.

Alii summum decus in carruchis solito altioribus et ambitioso vestium cultu ponentes sudant sub ponderibus lacernarum, quas in collis insertas cingulis ipsis adnectunt nimia subtegminum tenuitate perflabiles, expandentes eas crebris agitationibus maximeque sinistra, ut longiores fimbriae tunicaeque perspicue luceant varietate liciorum effigiatae in species animalium multiformes.

Ipsam vero urbem Byzantium fuisse refertissimam atque ornatissimam signis quis ignorat? Quae illi, exhausti sumptibus bellisque maximis, cum omnis Mithridaticos impetus totumque Pontum armatum affervescentem in Asiam atque erumpentem, ore repulsum et cervicibus interclusum suis sustinerent, tum, inquam, Byzantii et postea signa illa et reliqua urbis ornanemta sanctissime custodita tenuerunt.

Omitto iuris dictionem in libera civitate contra leges senatusque consulta; caedes relinquo; libidines praetereo, quarum acerbissimum extat indicium et ad insignem memoriam turpitudinis et paene ad iustum odium imperii nostri, quod constat nobilissimas virgines se in puteos abiecisse et morte voluntaria necessariam turpitudinem depulisse. Nec haec idcirco omitto, quod non gravissima sint, sed quia nunc sine teste dico.

Coactique aliquotiens nostri pedites ad eos persequendos scandere clivos sublimes etiam si lapsantibus plantis fruticeta prensando vel dumos ad vertices venerint summos, inter arta tamen et invia nullas acies explicare permissi nec firmare nisu valido gressus: hoste discursatore rupium abscisa volvente, ruinis ponderum inmanium consternuntur, aut ex necessitate ultima fortiter dimicante, superati periculose per prona discedunt.

Alii summum decus in carruchis solito altioribus et ambitioso vestium cultu ponentes sudant sub ponderibus lacernarum, quas in collis insertas cingulis ipsis adnectunt nimia subtegminum tenuitate perflabiles, expandentes eas crebris agitationibus maximeque sinistra, ut longiores fimbriae tunicaeque perspicue

luceant varietate liciorum effigiatae in species animalium multiformes. Nec minus feminae quoque calamitatum participes fuere similium. nam ex hoc quoque sexu peremptae sunt originis altae conplures, adulteriorum flagitiis obnoxiae vel stuprorum. inter quas notiores fuere Claritas et Flaviana, quarum altera cum duceretur ad mortem, indumento, quo vestita erat, abrepto, ne velemen quidem secreto membrorum sufficiens retinere permissa est. ideoque carnifex nefas admisisse convictus inmane, vivus exustus est.

Dum apud Persas, ut supra narravimus, perfidia regis motus agitat insperatos, et in eo tractibus bella rediviva consurgunt, anno sexto decimo et eo diutius post Nepotiani exitium, saeviens per urbem aeternam urebat cuncta Bellona, ex primordiis minimis ad clades excita luctuosas, quas obliterasset utinam iuge silentium! ne forte paria quandoque temptentur, plus exemplis generalibus nocitura quam delictis. Metuentes igitur idem latrones Lycaoniam magna parte campestem cum se in pares nostris fore congressione stataria documentis frequentibus scirent, tramitibus deviis petivere Pamphyliam diu quidem intactam sed timore populationum et caedium, milite per omnia diffuso propinqua, magnis undique praesidiis communitam.

Soleo saepe ante oculos ponere, idque libenter crebris usurpare sermonibus, omnis nostrorum imperatorum, omnis exterarum gentium potentissimorumque populorum, omnis clarissimorum regum res gestas, cum tuis nec contentionum magnitudine nec numero proeliorum nec varietate regionum nec celeritate conficiendi nec dissimilitudine bellorum posse conferri; nec vero disiunctissimas terras citius passibus cuiusquam potuisse peragrari, quam tuis non dicam cursibus, sed victoriis lustratae sunt. Excogitatum est super his, ut homines quidam ignoti, vilitate ipsa parum cavendi ad colligendos rumores per Antiochiae latera cuncta destinarentur relaturi quae audirent. hi peragranter et dissimulanter honoratorum circulis adsistendo pervadendoque divites domus egentium habitu quicquid noscere poterant vel audire latenter intromissi per posticas in regiam nuntiabant, id observantes conspiratione concordi, ut fingerent quaedam et cognita duplicarent in peius, laudes vero supprimerent Caesaris, quas invitis conpluribus formido malorum inpendentium exprimebat.

Vide, quantum, inquam, fallare, Torquate. oratio me istius philosophi non offendit; nam et complectitur verbis, quod vult, et dicit plane, quod intellegam; et tamen ego a philosopho, si afferat eloquentiam, non asperner, si non habeat, non admodum flagitem. re mihi non aeque satisfacit, et quidem locis pluribus. sed quot homines, tot sententiae; falli igitur possumus. Raptim igitur properantes ut motus sui rumores celeritate nimia praevenirent, vigore corporum ac levitate confisi per flexuosas semitas ad summitates collium tardius evadebant. et cum superatis difficultatibus arduis ad supercilia venissent fluvii Melanis alti et verticosi, qui pro muro tuetur accolae circumfusus, augente nocte adulta terrorem quiescere paulisper lucem opperientes. arbitrabantur enim nullo impediante transgressi inopino ad cursu adposita quaeque vastare, sed in cassum labores pertulere gravissimos.

Section 2

```
{% include metadata %}
```

```
{{ title }}{% if subtitle %}: {{ subtitle }}{%  
endif %}
```

```
{:.half-title-title}
```

```
{% include metadata %} {{ title }}{% if subtitle %}: {{ subtitle }}{% endif %}  
{% for creator in creators %}{{ creator.firstName }} {{ creator.lastName }}{% if  
forloop.last == true %}{% else %}, {% endif %}{% endfor %}
```

```
{% include metadata %} {{title}} by {% for creator in creators %}{{cre-  
ator.firstName}} {{creator.lastName}}{% if forloop.last == true %}{%  
else %}, {% endif %}{% endfor %} Published by {{work.publisher.name}},  
{{work.publisher.location}} {{work.rights}}
```

```
{% if work.contributors %} {% for contributor in work.contributors %}{{con-  
tributor.role}}: {{contributor.firstName}} {{creator.lastName}}{% endfor %}  
{% endif %}
```

```
{% include metadata %}
```

```
{% include metadata %}
```

Eo adducta re per Isauriam, rege Persarum bellis finitimis inligato repellenteque a conlimitiis suis ferocissimas gentes, quae mente quadam versabili hostiliter eum saepe incessunt et in nos arma moventem aliquotiens iuvant, Nohodares quidam nomine e numero optimatum, incursare Mesopotamiam quotiens copia dederit ordinatus, explorabat nostra sollicitate, si repperisset usquam locum vi subita perrupturus.

Quapropter a natura mihi videtur potius quam ab indigentia orta amicitia, applicatione magis animi cum quodam sensu amandi quam cogitatione quantum illa res utilitatis esset habitura. Quod quidem quale sit, etiam in bestiis quibusdam animadverti potest, quae ex se natos ita amant ad quoddam tempus et ab eis ita amantur ut facile earum sensus appareat. Quod in homine multo est evidentius, primum ex ea caritate quae est inter natos et parentes, quae dirimi nisi detestabili scelere non potest; deinde cum similis sensus exstitit amoris, si aliquem nacti sumus cuius cum moribus et natura congruamus, quod in eo quasi lumen aliquod probitatis et virtutis perspicere videamur.

Quibus occurrere bene pertinax miles explicatis ordinibus parans hastisque feriens scuta qui habitus iram pugnantium concitat et dolorem proximos iam gestu terrebat sed eum in certamen alacriter consurgentem revocavere ductores rati intempestivum anceps subire certamen cum haut longe muri distarent, quorum tutela securitas poterat in solido locari cunctorum.

Cum haec taliaque sollicitas eius aures everberarent expositas semper eius modi rumoribus et patentes, varia animo tum miscente consilia, tandem id ut optimum factu elegit: et Vrsicinum primum ad se venire summo cum honore mandavit ea specie ut pro rerum tunc urgentium captu disponderetur concordi consilio, quibus virium incrementis Parthicarum gentium a arma minantium impetus frangerentur.

Tantum autem cuique tribuendum, primum quantum ipse efficere possis, deinde etiam quantum ille quem diligas atque adiuves, sustinere. Non enim neque tu possis, quamvis excellas, omnes tuos ad honores amplissimos perducere, ut Scipio P. Rupilius potuit consulem efficere, fratrem eius L. non potuit. Quod si etiam possis quidvis deferre ad alterum, videndum est tamen, quid ille possit sustinere.

Inter quos Paulus eminebat notarius ortus in Hispania, glabro quidam sub vultu latens, odorandi vias periculorum occultas perquam sagax. is in Britanniam missus ut militares quosdam perduceret ausos conspirasse Magnentio, cum reniti non possent, iussa licentius supergressus fluminis modo fortunis conplurium sese repentinus infudit et ferebatur per strages multiplices ac ruinas, vinculis membra ingenuorum adfligens et quosdam obterens manicis, crimina scilicet multa consarcinando a veritate longe discreta. unde admissum est facinus impium, quod Constanti tempus nota inusserat sempiterna.

Restabat ut Caesar post haec properaret accitus et abstergendae causa suspitionis sororem suam, eius uxorem, Constantius ad se tandem desideratam venire multis fictisque blanditiis hortabatur. quae licet ambigeret metuens saepe cruentum, spe tamen quod eum lenire poterit ut germanum profecta, cum Bithyniam introisset, in statione quae Caenos Gallicanos appellatur, absumpta est vi febrium repentina. cuius post obitum maritus contemplans cecidisse fiduciam qua se fultum existimabat, anxia cogitatione, quid moliretur haerebat.

Quapropter a natura mihi videtur potius quam ab indigentia orta amicitia, applicatione magis animi cum quodam sensu amandi quam cogitatione quantum illa res utilitatis esset habitura. Quod quidem quale sit, etiam in bestiis quibusdam animadverti potest, quae ex se natos ita amant ad quoddam tempus et ab eis ita amantur ut facile earum sensus appareat. Quod in homine multo est evidentius, primum ex ea caritate quae est inter natos et parentes, quae dirimi nisi detestabili scelere non potest; deinde cum similis sensus exstitit amoris, si aliquem nati sumus cuius cum moribus et natura congruamus, quod in eo quasi lumen aliquod probitatis et virtutis perspicere videamur.

Quibus ita scelestis patris Paulus cruore perfusus reversusque ad principis castra multos coopertos paene catenis adduxit in squalorem deiectos atque maestitiam, quorum adventu intendebantur eculei uncosque parabat carnifex et tormenta. et ex is proscripti sunt plures actique in exilium alii, non nullos gladii consumpsere poenales. nec enim quisquam facile meminit sub Constantio, ubi susurro tenus haec movebantur, quemquam absolutum.

His cognitis Gallus ut serpens adpetitus telo vel saxo iamque spes extremas

opperiens et succurrens saluti suae quavis ratione colligi omnes iussit armatos et cum starent attoniti, districta dentium acie stridens adeste inquit viri fortes mihi periclitanti vobiscum.

{% include metadata %}

Appendix 1

{% include metadata %}

A foreword is a (usually short) piece of writing sometimes placed at the beginning of a book or other piece of literature. Typically written by someone other than the primary author of the work, it often tells of some interaction between the writer of the foreword and the book's primary author or the story the book tells. Later editions of a book sometimes have a new foreword prepended (appearing before an older foreword if there was one), which might explain in what respects that edition differs from previous ones.

When written by the author, the foreword may cover the story of how the book came into being or how the idea for the book was developed, and may include thanks and acknowledgments to people who were helpful to the author during the time of writing. Unlike a preface, a foreword is always signed.

{% include metadata %}

Over time, however, Lippman says her son learned to adjust. By age seven, she says, her son had become fond of standing at the front window of subway trains, mapping out and memorizing the labyrinthian system of railroad tracks underneath the city. It was a hobby that relied on an ability to accommodate the loud noises that accompanied each train ride. "Only the initial noise seemed to bother him," says Lippman. "It was as if he got shocked by the sound but his nerves learned how to make the adjustment."

Almost a quarter century after its publication, Stallman still bristles when hearing Weizenbaum's "computer bum" description, discussing it in the present tense as if Weizenbaum himself was still in the room. "He wants people to be just professionals, doing it for the money and wanting to get away from it and forget about it as soon as possible," Stallman says. "What he sees as a normal state of affairs, I see as a tragedy."

As hacks go, the GPL stands as one of Stallman's best. It created a system of communal ownership within the normally proprietary confines of copyright law. More importantly, it demonstrated the intellectual similarity between legal code and software code. Implicit within the GPL's preamble was a profound message: instead of viewing copyright law with suspicion, hackers should view it as yet another system begging to be hacked.

From Stallman's perspective, the emotional withdrawal was merely an attempt to deal with the agony of adolescence. Labeling his teenage years a "pure horror," Stallman says he often felt like a deaf person amid a crowd of chattering music listeners.

As hacks go, the GPL stands as one of Stallman's best. It created a system of communal ownership within the normally proprietary confines of copyright law. More importantly, it demonstrated the intellectual similarity between legal code and software code. Implicit within the GPL's preamble was a profound message: instead of viewing copyright law with suspicion, hackers should view it as yet another system begging to be hacked.

By fall, Stallman was back within the mainstream population of New York City high-school students. It wasn't easy sitting through classes that seemed remedial in comparison with his Saturday studies at Columbia, but Lippman recalls proudly her son's ability to toe the line.

{% include metadata %}

Asciidoc Et quia Montius inter dilancinantium manus spiritum efflaturus Epigonum et Eusebium nec professionem nec dignitatem ostendens aliquotiens increpabat, qui sint hi magna quaerebatur industria

BibTeX Alios autem dicere aiunt multo etiam inhumanius (quem locum breviter paulo ante perstrinxi) praesidii adiumentique causa, non benevolentiae neque caritatis, amicitias esse expetendas.

WYSIWYG *What You See Is What You Get*, erat autem dirlitatis eius hoc quoque indicium nec obscurum nec latens, quod ludicris cruentis delectabatur et in circo sex vel septem aliquotiens vetitis certaminibus pugilum vicissim se concidentium perfusorumque sanguine specie ut lucratus ingentia laetabatur.

WYSIWYM *What You See Is What You Mean*, ce que vous voyez est ce que vous signifiez en français. Il s'agit de l'approche alternative au WYSIWYG redonnant du sens à l'acte d'inscription en indiquant clairement la structure du document et en se focalisant moins sur les aspects graphiques.

XML *Extensible Markup Language*, dilancinantium manus spiritum efflaturus Epigonum et Eusebium nec professionem nec dignitatem ostendens aliquotiens increpabat, qui sint hi magna quaerebatur industria.

XML TEI TEI, for *Text Encoding Initiative* omitto iuris dictionem in libera civitate contra leges senatusque consulta; caedes relinquo; libidines praetereo, quarum acerbissimum extat indicium et ad insignem memoriam turpitudinis et paene ad iustum odium imperii nostri, quod constat nobilissimas virgines se.

YAML YAML, for *YAML Ain't Markup Language*, certaminibus pugilum vicissim se concidentium.

Books

```
{% bibliography --query @book @incollection %}
```

Thesis

```
{% bibliography --query @phdthesis %}
```

Articles

```
{% bibliography --query @misc %}
```

Index --- title: "About" layout: page type: about ---

```
{% include metadata %}
```

Cite this book

```
{{creators-line}}. {{work.date|date: '%Y'}}{% if title %}. {{title}}{% endif  
%}{% if publisher %}. {{publisher.name}}{% endif %}{% if isbn %}. ISBN:  
{{isbn}}{% endif %}{% if issn %}. ISSN: {{issn}}{% endif %}{% if doi %}.  
DOI: {{doi}}{% endif %}{% if pid %}. {{pid}}{% endif %}
```

Revision History

Any revisions or corrections made to this publication after the first edition date will be listed here and in the project repository at `{{site.repo_url}}`, where a more detailed version history is available. The revisions branch of the project repository, when present, will also show any changes currently under consideration but not yet published here.

Current versionVersion `{{ site.version }}` (`{{ site.versiondate }}`).

Licence

```
{{work.rights}} {{work.license.some_exceptions}}
```

```
{% include metadata %}
```

```
{% include metadata %}
```